

Міністерство освіти і науки України
Національний університет водного господарства
та природокористування
Кафедра державного управління
документознавства та інформаційної діяльності

<https://doi.org/10.31713/st1-220170>

СТРАТЕГІЯ І ТАКТИКА ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

збірник наукових праць
Випуск 1-2, 2017 р.

Рівне – 2017

Редакційна колегія

Мошинський Віктор Степанович, головний редактор, д-р сільгосп. наук, професор, ректор Національного університету водного господарства та природокористування;
Савіна Наталія Борисівна, відповідальний редактор д-р екон. наук, професор, проректор з наукової роботи та міжнародних зв'язків НУВГП;
Якимчук Аліна Юрївна, відповідальний секретар, к.е.н., доцент кафедри державного управління, документознавства та інформаційної діяльності НУВГП.

Алейнікова Олена Володимирівна, д-р наук з державного управління, професор, завідувач кафедри економічної теорії НУВГП;
Адамчак Станіслав, професор, ректор Свентокшиського технічного університету в Кельці (Польща);
Акімов Олександр Олексійович, к.держ.упр., заступник начальника відділу правового забезпечення Національної служби посередництва і примирення;
Антонова Світлана Євгенівна, к.е.н., доцент кафедри державного управління та місцевого самоврядування НУВГП;
Балабасва Зінаїда Василівна, д-р філос. наук, професор кафедри регіонального управління і публічного адміністрування ОРДУ НАДУ при Президентіві України;
Бова Тетяна Вячеславівна, д-р наук з державного управління, професор кафедри державного управління, документознавства та інформаційної діяльності НУВГП;
Бондарчук Наталія Володимирівна, д-р наук з державного управління, професор, професор кафедри обліку і аудиту Дніпропетровського аграрно-економічного університету;
Бугайцов Сергій Георгійович, д-р наук з державного управління, професор, головний науковий співробітник відділу радіоіндукованих онкологічних захворювань ДУ «Національний науковий центр радіаційної медицини» НАМН України;
Бутник Олена Олександрівна, к.держ.упр., доцент, ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України;
Валух Андрій Михайлович, к.е.н., доцент кафедри державного управління, документознавства та інформаційної діяльності НУВГП;
Васильєва Олександра Іллівна, д-р наук з державного управління, професор, професор кафедри регіонального управління, місцевого самоврядування та управління містом НАДУ при Президентіві України;
Ващенко Костянтин Олександрович, голова Національного агентства України з питань державної служби;
Граца Тадеуш, професор, ректор Вищої школи Євро регіональної економіки ім. Альчіде де Гаспарі в Юзефові (Польща);
Гаман Микола Васильович, д-р наук з державного управління, професор, Перший заступник керуючого справами Апарату Верховної Ради України;
Дробко Едуард Васильович, к.держ.упр., доцент кафедри державного управління, документознавства та інформаційної діяльності НУВГП;
Загорський Володимир Степанович, д-р екон. наук, професор, ректор Львівського регіонального інституту державного управління НАДУ при Президентіві України;
Іванюта Павло Васильович, д-р наук з державного управління, доцент, професор кафедри фінансів Вінницького кооперативного інституту;
Івашова Людмила Миколаївна, д-р наук з державного управління, професор, Академія митної служби України, завідувач кафедри державної служби та митної справи;
Кальниш Юрій Григорович, д-р наук з державного управління, професор, професор кафедри парламентаризму та політичного менеджменту НАДУ при Президентіві України;
Коваленко Микола Миколайович, д-р наук з державного управління, доцент, доцент кафедри економічної теорії та фінансів Харківського регіонального інституту НАДУ при Президентіві України;
Корбутяк Віктор Іванович, к.т.н., доцент кафедри державного управління, документознавства та інформаційної діяльності НУВГП;
Крачунов Христо, д-р інж. наук, професор, Технічний університет Варна (Болгарія);
Левицька Світлана Олексіївна, д-р екон. наук, професор, директор Навчально-наукового інституту економіки, менеджменту та права НУВГП;
Левченко Наталія Михайлівна, д-р наук з державного управління, доцент, завідувач кафедри обліку і аудиту Запорізького національного технічного університету;
Лопушинський Іван Петрович, д-р наук з державного управління, професор, завідувач кафедри державного управління і місцевого самоврядування Херсонського національного технічного університету;
Малиновська Олена Анатоліївна, д-р наук з державного управління, головний науковий співробітник Національного інституту стратегічних досліджень;
Олійченко Ігор Михайлович, д-р наук з державного управління, професор, професор кафедри менеджменту інноваційної діяльності та державного управління Чернігівського національного технологічного університету;
Павлов Володимир Іванович, д-р екон. наук, професор, завідувач кафедри фінансів і економіки природокористування, академік Академії економічних наук України та Української академії економічної кібернетики, заслужений економіст України, Віце-президент Спілки економістів України;
Петрос Ольга Михайлівна, д-р наук з державного управління, професор кафедри соціальної та гуманітарної політики НАДУ при Президентіві України;
Пархоменко-Кучевіч Оксана Ігорівна, д-р наук з державного управління, професор, головний науковий співробітник Інституту проблем державного управління та місцевого самоврядування НАДУ при Президентіві України;
Романенко Євген Олександрович, к.держ.упр., докторант кафедри державної політики та управління політичними процесами НАДУ при Президентіві України;
Руденко Ольга Мстиславівна, д-р наук з державного управління, директор Інституту глобальних стратегій управління НУ "Острозька академія";
Сазонець Ігор Леонідович, д-р екон. наук, професор кафедри міжнародної економіки НУВГП;
Скрипчук Петро Михайлович, д-р екон. наук, професор кафедри менеджменту НУВГП;
Сиченко Віктор Володимирович, д-р наук з державного управління, професор, завідувач кафедри менеджменту організацій Дніпропетровського державного аграрного університету;
Сохнич Анатолій Якович, д-р. екон. наук, професор, завідувач кафедри управління земельними ресурсами Львівського національного аграрного університету;
Чмель Сильвія, професор, директор Інституту медичних наук Університету підприємництва у Варшаві (Польща);
Шпак Юрій Валерійович, д-р наук з державного управління, доцент, в.о. завідувача кафедри державного управління, документознавства та інформаційної діяльності НУВГП;
Штурхецький Сергій Володимирович, к.держ.упр., депутат Рівненської обласної ради, завідувач кафедри документознавства та інформаційної діяльності НУ «Острозька академія».

Збірник засновано з жовтня 2013 року. Виходить щоквартально.

Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації Серія КВ № 20360-10160 Р від 11.10.2013 року

Поштова адреса редакції:
33028, м. Рівне, вул. Приходька, 75, к. 238
Телефон: +380362 22-10-42
e-mail: zbir-dyms@ukr.net
http://nuwm.edu.ua

Засновники:
Національний університет водного господарства та природокористування, кафедра державного управління, документознавства та інформаційної діяльності

Видавець і виготовлювач:
Редакція журналу «Стратегія і тактика державного управління», Кафедра державного управління, документознавства та інформаційної діяльності Національного університету водного господарства та природокористування

Редакційно-видавничий відділ НУВГП
33028, м. Рівне, вул. Соборна, 11
Телефон: +38 (0362) 63-57-31

Передрукування дозволяється лише за згодою редакції. Відповідальність за добір і викладення фактів особисто несуть автори статей. Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

Рекомендовано до друку Вченою радою НУВГП від 19.04.2019 р.
Підписано до друку 19.04.2019 р.
Наклад – 1000 прим.

Редакція залишає за собою право на незначне корегування, редагування і скорочення статей авторів, а також літературне виправлення (зі збереженням головних висновків та стилю авторів). Надані до друку матеріали не повертаються авторам.

СТРАТЕГІЯ І ТАКТИКА ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

Чачанідзе Г., Бучашвілі Г. Кредитна система проектування університетських академічних планів та курсів	5
Зима І. Я. Значення освітніх інститутів у вдосконаленні системи державного управління підготовкою медичних кадрів	8
Маланчук Л. О., Дряєва І. П. Посилення стійкості інформаційного суверенітету України в сучасних умовах	17
Саленко А. С. Вдосконалення системи державного управління в контексті лібералізації підприємницької діяльності	21
Тихончук Л. Х. Державне регулювання економічної діяльності корпорацій в міжнародному інституційному середовищі	26
Фесянов П. О. Адаптація державного управління і державної служби до стандартів європейського союзу: організаційно-правові аспекти	32
Цецик Я. П. Вплив органів влади на суспільно-політичну ситуацію на Волині на початку 1920-х рр.	39
Шанюк В. І. Проблеми реформування місцевого самоврядування на Рівненщині на прикладі Городоцької сільської ради Рівненського району	46
ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ	
Сазонець І. Л. Міжнародний досвід управління державною власністю в корпоративних структурах	51
Ханін І. Г. Теоретичні основи дослідження онтології інформаційних процесів в світовій економіці	60
Гладченко А. Ю. Проблеми макроекономічної рівноваги на національному рівні	66
Криворучко О. П. Удосконалення механізмів розвитку дорожньої галузі в контексті реалізації інвестиційних інфраструктурних проектів	72
Лецер Ю. О. Концептуалізація стану функціонування ІТ-підприємств України	80
Сазонець О. М., Валиулліна З. В., Качан О. І. Аналіз інформаційної складової в корпоративних моделях	88
Стець Н. В. Формування стратегії економічного розвитку сільського господарства	95
Ковшун Н. Е., П'ятка Н. С. Особливості екологічного інвестування у країнах ЄС та Україні: статистичний огляд	99
Середюк Т. Б. Стратегії управління дифузією інновацій на ринках високих технологій в умовах інваріантності	105
Альшаафі Мохамед Алі Теоретичні підходи до виявлення напрямів реформування системи стратегічного управління закладів охорони здоров'я	118

STRATEGIES AND TACTICS OF PUBLIC ADMINISTRATION

Guram Chachanidze, Goderdzi Buchashvili	
The Credit System of Designing the University Academic Plans and Curricula	5
Zyma I. Ya.	
The Value of Educational Institutions in Improving the System of Public Administration Training of Medical Personnel	8
Malanchuk L.O., Driaieva I. P.	
Strengthening of Stability of Information Governance of Ukraine in Modern Conditions	17
Salenko A. S.	
The Institutional Framework for State Support for the Liberalization of Entrepreneurial Activity	21
Tykhonchuk L. Kh.	
State Regulation of Economic Activity of Corporations in the International Institutional Environment	26
Fesianov P. O.	
Adaptation of Public Administration and Civil Service To the Standards of the European Union: Organizational and Legal Aspects	32
Tsetsyk Y. P.	
Influence of Authorities in the Social and Political Situation in the Folk At the Beginning of the 1920 years	39
Shaniuk V. I.	
Problems of Local Selfgovernance Reform on the Example of the City Regional River Council of the Rivnen District	46

ECONOMIC ISSUES OF PUBLIC ADMINISTRATION

Sazonets I. L.	
International Experience of Management of State Property in the Corporate Structure	51
Khanin I. H.	
Theoretical Foundations of the Study of the Ontology of Information Processes in the World Economy	60
Hladchenko A. Y.	
Problems Of The Macroeconomic Equilibrium At The National Level	66
Kryvoruchko O. P.	
Improvement of Mechanisms Road Sector in the Context of Infrastructure Investment Projects .	72
Letser Yu. O.	
Conceptualization of the State of Functioning of It Enterprises of Ukraine	80
Sazonets O. M., Valiullina V. Z., Kachan O. I.	
Analysis of the Information Company in Corporate Models	88
Stets N. V.	
Formation of the Economic Development Agricultural Strategy	95
Kovshun N. E., Piatka N. S.	
Features of Environmental Investment in the Eu and Ukraine: Statistical Review	99
Serediuk T. B.	
Strategies for Managing the Diffusion of Innovations on High-Tech Market in Conditions of Invariance	105
Alshaafi Mohamed Ali	
Theoretical Approaches to Detection of Directions Reforming the System of Strategic Governance of Health Institutions	118

УДК 321.011:35.078.3

<https://doi.org/10.31713/st1-220173>
JEL Classification: D 74, D 82, F 52**Маланчук Л. О.**

к.е.н., доцент кафедри державного управління,
документознавства та інформаційної діяльності
Національний університет водного
господарства та природокористування

Дряєва І. П.

студентка
Національний університет водного
господарства та природокористування

ПОСИЛЕННЯ СТІЙКОСТІ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУВЕРЕНІТЕТУ УКРАЇНИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ**Malanchuk L.O.**

PhD in Economics
Associate Professor of the Department of Public Administration,
Documentation and Information Activities
National University of Water and Environmental Engineering

Driaieva I. P.

Senior Student
National University of Water and Environmental Engineering

STRENGTHENING OF STABILITY OF INFORMATION SOVERNENITET OF UKRAINE IN MODERN CONDITIONS

Досліджено поняття «інформаційного суверенітету» в контексті національного інформаційного простору, а також розглянуто інформаційну безпеку як складову частину державного суверенітету України. Аргументовано посилення стійкості інформаційного суверенітету України в сучасних умовах.

The concept of "information sovereignty" in the context of the national information space and examined information security as an integral part of the state sovereignty.

Ключові слова: інформація, інформаційна війна, інформаційна зброя, інформаційна кампанія, інформаційна безпека.

Keywords: information, informationwarfare, informationweapons, informationcampaign, informationsecurity.

Постановка проблеми. За умов глобальної інтеграції та жорсткої міжнародної конкуренції головною ареною зіткнень і боротьби різновекторних національних інтересів держав стає інформаційний простір. Сучасні інформаційні технології дають змогу державам реалізувати власні інтереси без застосування воєнної сили, послабити або завдати значної шкоди безпеці конкурентної держави, яка не має дієвої системи захисту від негативних інформаційних впливів.

За сучасних умов інформаційна складова набуває дедалі більшої ваги і стає одним із найважливіших елементів забезпечення національної безпеки. Інформаційний простір, інформаційні ресурси, інформаційна інфраструктура та інформаційні технології значною мірою впливають на рівень і темпи

соціально-економічного, науково-технічного і культурного розвитку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Даною проблематикою займалися такі науковці та вчені як: М. Маклюєн, Д. Прокоф'єва, Л. Леонтьєва, Г. Почепцов та інші.

Мета статті. Виявлення тенденцій посилення стійкості інформаційного суверенітету України в сучасних умовах.

Виклад основного матеріалу. В сучасному світі надзвичайно велику роль в суспільному житті відіграє інформація. Вона є основою при прийнятті рішень для здійснення будь-яких дій. Дослідження інформації є дуже актуальною темою вже протягом довгого часу. Сьогодні інформація добирає матеріальну форму і володіння нею стає дуже жаданим. До реалізації будь-які, цілком «матеріальні», рішення сьогодні випробуються в інформаційній області. І результати стають вирішальними.

Сучасні війни ведуться перш за все в інформаційній сфері, яка випереджає і безперервно супроводжує так званий «прямий контакт» протиборчих сторін. На міждержавному рівні, ми побачимо, що спецслужби країн ведуть свої війни безпосередньо в Інтернеті. Для боротьби з певними людьми є комп'ютерні програми обнуління банківських рахунків. Для боротьби між корпораціями, які є конкурентами на різних ринках використовується промисловий шпідіаж, який полягає у зборі інформації щодо свого «супротивника» (майбутні плани, поточні справи, фінансове становище).

Американський дослідник М. Маклюєн виходячи зі змісту та ролі інформації у сучасному світі виводить цікаву тезу, що звучить так: «Істинно тотальна війна – це війна за допомогою інформації»[3]. Саме Маклюєн першим (ще 30 років тому) проголосив, що економічні зв'язки і відносини усе більше приймають форму обміну знаннями, а не обміну товарами, а засоби масової комунікації є новими «природними ресурсами», що збільшують багатства суспільства.

На сучасному етапі розвитку людства поширеним явищем є інформаційна війна, яка повертає до себе увагу на всіх рівнях. Перш за все це обумовлено тим, що знання про інформацію противника є засобом, який в змозі

підвищити нашу міць та принизити міць ворога, протистояти їй, а також захистити наші цінності, нашу інформацію.

У книзі Д. Прокоф'єва «Інформаційна війна і інформаційна злочинність» інформаційна війна являє собою цілеспрямовані інформаційні впливи, що здійснюються суб'єктами впливу на об'єкти впливу з використанням інформаційної зброї задля досягнення запланованої мети [4].

Мета інформаційної війни - послабити моральні і матеріальні сили супротивника або конкурента та посилити власні. Вона передбачає заходи пропагандистського впливу на свідомість людини в ідеологічній та емоційній галузях. Очевидно, що інформаційна війна - складова частина ідеологічної боротьби. Вони не призводять безпосередньо до кровопролиття, руйнувань, при їх веденні немає жертв, ніхто не позбавляється їжі, даху над головою. І це породжує небезпечну безпечність у ставленні до них. Тим часом, руйнування, яких завдають інформаційні війни у суспільній психології, психології особи, за масштабами і за значенням цілком співмірні, а часом і перевищують наслідки збройних воєн.

Система - мета інформаційної війни, може включати будь-який елемент у епістемології супротивника. Епістемологія містить у собі організацію, структуру, методи і вірогідність знань. На стратегічному рівні ціль кампанії інформаційної війни – вплинути на рішення супротивника або конкурента, і як наслідок, на його поведінку таким чином, щоб він не знав, що на нього впливали. Навіть тоді, коли цієї мети важко досягти, вона все-таки залишається кінцевою метою кампанії на стратегічному рівні. Успішна, хоча і незавершена інформаційна кампанія, проведена на стратегічному рівні, приведе до рішень супротивника (а отже і його дій), що будуть суперечити його намірам чи заважати їхньому виконанню.

Щодо цілей атак в інформаційній війні, то чим більш залежний супротивник від інформаційних систем при ухваленні рішення, тим більше він уразливий до ворожого маніпулювання цими системами. Програмні віруси впливають тільки на ті системи, у яких є програми. Засоби радіоелектронної боротьби

можуть бути застосовані тільки проти збройних сил, що використовують радіо та електроніку.

Чим сучасніше суспільство, тим більше воно покладається на інформацію та засоби її доставки. Сюди відноситься і Інтернет – але це лише вершина цієї інформаційної конструкції. Будь-яка розвинена країна має телефонну, банківську та безліч інших мереж, що керуються комп'ютерами, отже мають властиві для них слабкі місця.

Успішна інформаційна кампанія, проведена на оперативному рівні, буде підтримувати стратегічні цілі, впливаючи на можливість ворога приймати рішення оперативно та ефективно. Метою інформаційних атак на операційному рівні є створення таких перешкод процесу ухвалення рішення ворогом, щоб супротивник не міг діяти чи вести війну координовано та ефективно. В інформаційній війні метою є гармонізація дій на оперативному рівні з діями на стратегічному рівні, щоб об'єднані, вони змушували супротивника приймати рішення, які приводили б до дій, що допомагали досягати суб'єктові власних цілей і заважали б супротивнику домагатися виконання своїх.

У найбільш широкому сенсі інформаційна війна включає засоби пропаганди. Звідси, впливає чим вище технологічні можливості держави і чим більше число його взаємодій з іншими групами чи державами, тим більше держава уразлива в інформаційній війні.

Таким чином, можна стверджувати, що інформаційна війна – це атака інформаційної функції, незалежно від засобів, які застосовуються.

Не викликає сумнівів, що інформаційна війна ведеться за допомогою інформаційної зброї. Під інформаційною зброєю необхідно розуміти сукупність організаційних та організаційно-технічних впливів на інформаційні системи, системи автоматизованого та автоматичного керування, системи та мережі зв'язку. Інформаційна зброя, створена в вигляді програмних або програмно-апаратних систем та засобів, може бути економічною, легко замаскованою під засоби захисту, може діяти анонімно без оголошення війни. На сьогоднішній день уже створена і використовується різноманітна інформаційна зброя [1].

В першу чергу інформаційна зброя буде націлюватись на розв'язання суперечок в економічній, політичній та ідеологічній областях, ця зброя буде націлюватись на збройні сили, підприємства оборонного комплексу, силові структури, відповідальні за безпеку держави. При цьому імовірніше всього, що найбільший розвиток та використання інформаційна зброя знайде в економічній області – шпигунство через електронні системи, знищення та підробка інформації, введення в оману та інше – реалії сьогоденного дня. В таких складних умовах вижити може тільки держава, яка створить і буде повсякчасно покращувати якість національної оборонної інформаційної інфраструктури.

Інформаційно-комп'ютерна революція відкриває широкі можливості для впливу на народи та владу, маніпулювання свідомістю та поведінкою людей навіть на віддалених просторах. Беручи до уваги процес глобалізації телекомунікаційних мереж, що відбувається в світі, можливо припустити, що саме інформаційним видам агресії буде відданий пріоритет у майбутньому. Потрібна серйозна увага фахівців різного профілю до цього питання, щоб уникнути найбільш негативних наслідків цієї війни для всього людства.

В ході інформаційної війни здійснюється вплив на психологічну сферу людини, мас чи певних соціальних груп, – методи її ведення базуються на соціально-психологічних чинниках і дуже часто зводяться до навіювання або й так званих «брудних технологій». Майже ніколи реальні цілі інформаційної війни не афішуються – навпаки, вони маскуються якимсь добропристойним приводом.

Сьогодні Україна стала відкритою в інформаційному відношенні державою, уже сьогодні вона підключилась до Глобальної інформаційної інфраструктури (системи Інтернет, Глобалстар, GSM та інші), володіє замкнутими інформаційними системами низького рівня. Вказане робить Україну особливо вразливою інформаційною зброєю. Тому створення та безперервне вдосконалення систем та засобів захисту інформаційної інфраструктури України, створення оборонної інформаційної інфраструктури, є першочерговою задачею,

вирішення якої забезпечить національну безпеку України.

Висновок. На порозі інформаційного суспільства потужні та якісно нові інформаційні потоки створюють нову реальність, на яку необхідно своєчасно реагувати. Одним із специфічних проявів ситуації є те, що інформаційні війни, які зараз відбуваються, не тільки підсилюють найрозвиненіші країни, але й дають шанс стати на один рівень з ними країнам колишнього другого і третього світу. Це пов'язано з асиметричним характером інформаційної зброї. Така її властивість дозволяє будь-якій державі в критичний момент вести боротьбу з сильнішим противником.

Внаслідок інформаційних атак, що останнім часом здійснювалися проти нашої держави, можна зробити висновок, що Україна втрачає контроль над власним інформаційним суверенітетом, а її територія опинилася під впливом інформаційних потоків суміжних держав. Україні необхідно вчасно врахувати нові реалії з вигодою для своїх інтересів. Відомо ж,

що у сфері високих технологій ми володіємо потужним потенціалом.

Правильний вибір політики щодо інформаційних технологій, що розвиваються, дає змогу зосередити зусилля й ресурси на реалізації потенціалу економічного розвитку і тим самим забезпечити ефективний і безпечний розвиток усіх сфер життєдіяльності людини, суспільства та вплине на міжнародну арену.

Крім цього, інформаційна безпека повинна забезпечуватися шляхом проведення цілісної державної програми відповідно до Конституції та чинного законодавства України і норм міжнародного права шляхом реалізації відповідних доктрин, стратегій, концепцій і програм, що стосуються національної інформаційної політики України.

Інформаційна безпека відіграє важливу роль у забезпеченні життєво важливих інтересів будь-якої держави. Створення розвинутого і захищеного інформаційного середовища є неодмінною умовою розвитку суспільства та держави.

Список використаних джерел

1. Маклюэн М. Маршалл Маклюэн и информационные войны. URL: <http://www.pseudology.org/information/Marshall.htm>. (дата звернення: 15.03.2019).
2. Прокоф'єва Д. М. Інформаційна війна та інформаційна злочинність. URL: <http://www.crimeresearch.ru/library/Prokop.htm>. (дата звернення: 15.03.2019).
3. Горбенко І. Д., Долгов В. І., Гріненко Т. О. Інформаційна війна – сутність, методи та засоби ведення. *Правове, нормативне та метрологічне забезпечення системи захисту інформації в Україні* : матеріали ювілейної науково-технічної конференції. К., 1998. С. 36–40.
4. Леонтьев Л. Інформаційна війна в епоху глобалізації. URL: <http://www.ji-magazine.lviv.ua/seminary/2000/sem13-04.htm> (дата звернення: 15.03.2019).
5. Роговец В. И. Информационные войны в современном мире: причины, механизмы, последствия. *Персонал*. 2000. № 5 (59). С. 35–38.

References

1. Makliuen M. Marshall Makliuen i informatsonnyye voyny. URL: <http://www.pseudology.org/information/Marshall.htm>. (data zvernennia: 15.03.2019).
2. Prokofieva D. M. Informatsiina viina ta informatiina zlochyinnist. URL: <http://www.crimeresearch.ru/library/Prokop.htm>. (data zvernennia: 15.03.2019).
3. Horbenko I. D., Dolhov V. I., Hrinenko T. O. Informatsiina viina – sutnist, metody ta zasoby vedennia. *Pravove, normatyvne ta metrolohichne zabezpechennia systemy zakhystu informatsii v Ukraini* : materialy yuvileinoi naukovo-tekhnichnoi konferentsii. K., 1998. S. 36–40.
4. Leontiev L. Informatsiina viina v epokhu hlobalizatsii. URL: <http://www.ji-magazine.lviv.ua/seminary/2000/sem13-04.htm> (data zvernennia: 15.03.2019).
5. Rohovets V. I. Informatsonnyye voyny v sovremennom mire: prichiny, mekhanizmy, posledstviia. *Personal*. 2000. № 5 (59). S. 35–38.

Рецензент: д.е.н., професор І. Л. Сазонець